

Gregersen: Vi har ved tidligere Lejlighed gjort den Betragtning gældende, at i en Tid, hvor Arbejdsmulighederne er saa begrænsede, som de er, vil alle Muligheder for Arbejdsudvidelser blive afsøgt ogsaa uden offentlig Hjælp. Vi har derimod frygtet, at en Tilskudslov som denne eventuelt kunde virke hen til at flytte Arbejdet fra produktive Omraader til uproduktive, men uden at der naturligvis af den Grund blev mere Arbejde for hele Landet under eet. Denne Frygt for, at de 600 Kr., der efter Loven kan ydes til Arbejdsgivere for hver Arbejder, de beskæftiger, skulde bevirke en Ompostering af Arbejdsydelse, har dog i dette Tilfælde vist sig at være ubegrundet. Den eneste Virkning, man altsaa kunde have ventet af den Lov, der har været gennemført, nemlig den skadelige, er heldigvis udeblevet, og det kan vi kun være glade for.

Den af os hævdede Paastand, at de Muligheder for Arbejde, som Told og Valuta-restriktioner har holdt aaben, vilde være fuldt udnyttet paa Forhaand, bekræfter Ministeren nu aabent i Bemærkningerne til Lovforslaget om Forlængelse af Loven, idet han udtaler,

„at den manglende Interesse for Loven navnlig skyldes de Vanskeligheder, Industrien har ved at fremskaffe den fornødne Valuta, hvilket medfører, at alle disponible Raastoffer oparbejdes paa normal Maade uden at give Plads for en Merbeskæftigelse“.

En klarere Indrømmelse af, at vor Opfattelse paa dette Omraade er rigtig, kan jo ikke gives. Vi kan ikke bebrejde Ministeren, at han ikke har gjort sig Anstrengelser for, at den bevilgede Million skulde blive brugt. Ministeriet udsendte allerede i Juni i Fjor en Redegørelse til Organisationerne i den lange Liste, der er afftrykt i Slutningen af Betænkningen, hvori det meddelte, at det Tilskud, der kan ydes Arbejdsgiverne, kan udgøre 150 Kr. kvartaarlig eller 600 Kr. aarlig pr. Arbejder, og da Ministeriet trods dette favorable Tilbud ikke modtog Indstillinger fra Organisationerne, udsendte det den 5. September 1935 en ny Forespørgsel, om Indstillinger kunde forventes. Det er altsaa ikke Ministeriets Skyld, at der ikke er kommet noget ud af Loven. Den i Bemærkningerne omtalte LigeGYldighed har helt været paa Erhvervenes Side, ikke paa Ministeriets. Ministeren, som siger, at det var Tanken, at Initiativet til Lovens Anvendelse i Praksis skulde udgaa fra Erhvervene selv, har haft det Arbejdsmod, som Erhvervene paa det Omraade har manglet.

Ministeriet har indbudt til et vel-

dækket Bord, men Anretningen er blevet forsmaaet, og man maa i Sandhed beundre det Højsind, som stadig vises. Man føler sig ikke krænkede og siger ikke, som det hedder i den gamle Fortælling: Jeg har gjort et Gæstebud, men de indbudne var det ikke værd. Tværtimod, der dækkes op paa ny, eller for at sige det rent ud: Regeringen agter fremdeles at udnytte den Agitation, der ligger i Fremsættelsen af Forslag om Igangsættelse af Arbejde, skønt den ved, at Opgaven er uløselig ad den foreslaaede Vej. Jeg har dog svært ved at tro, at der paa ny skulde kunne samles et Flertal i Rigsdagen om Gennemførelse af dette indholdsløse og ligegyldige Paradenforslag. Da Det konservative Folkeparti ved denne Lejlighed har undladt at melde sig i Diskussionen, gaar jeg ud fra, at de har faaet de samme Betæneligheder, som de havde de to første Gange, vi forhandlede om dette Forslag; hvorefter de den tredje Gang hoppede med, og jeg har altsaa den Tro og det Haab, at det ikke mere skal lykkes at faa denne Lov igennem. (*Christmas Møller:* Det bliver kortvarigt). Naa ja, det bedrøver mig meget, for jeg synes ikke, at Loven er værd at gennemføre.

Boeck-Hansen: Ja, det er vel en Skuffelse for det ærede Medlem Hr. Gregersen, at jeg viser mig her paa Det konservative Folkepartis Vegne.

For nogle Dage siden lagde den højtærede Udenrigsminister et Lyssyn for Dagen. Det var, som om Erhvervene med Ro kunde se i hvert Fald det kommende Aar i Møde, idet man lovede, at det nok skulde blive et godt Aar. Det er vel ogsaa ud fra dette Lyssyn, de danske Arbejdere i Øjeblikket mener, at Tiden er inde til at faa større Lønninger, og det kan de maaske ogsaa have en vis Tro til, naar man tænker paa den Dygtighedens Kappe, som Regeringen har lagt om sine Skuldre, men det skuffer vistnok. Naar vi ser paa det Skatteforslag, der er blevet fremsat, opmuntrer det jo ikke ligefrem til Initiativ, men Regeringen maa aabenbart mene, at Tiderne bliver saa gode, at man kan undvære at opmuntre Initiativet. Men staaende over for Virkeligheden med de over 137 000 arbejdsløse siger Socialministeren, at der vistnok alligevel er Grund til at nære en vis Ængstelse, og i den Anledning bliver bl. a. dette Forslag om Forlængelse af Gyldigheden af Loven om Merbeskæftigelse fremsat.

Jeg er tilbøjelig til at nære den samme Ængstelse for Fremtiden, som den højtærede